

## 2) Angaaende den foreslaaede Oprettelse af en ny sproglig-historisk Afdeling:

Hvis den foreslaaede Forandring i Undervisningen i de tre levende Sprog skal ses i Lyset af det fra Foreningen af Bestyrere for de private Latin- og Realskoler i København og paa Frederiksberg til Ministeriet under 23de December 1898 indgivne Andragende, maa Fakultetet udtale som sin Mening, at det i den til nævnte Andragende knyttede Undervisningsplan 3—4—5 udtalte Formaal næppe vil kunne naas paa en blot nogenlunde fyldestgørende Maade; Fakultetet mener sig i saa Henseende at være i væsentlig Overensstemmelse med de af de to Medlemmer af Undervisningsinspektionen, Professorerne S. Petersen og Saludan, afgivne Betænkninger. Men Fakultetet nærer Frygt for, at Bestræbelsen efter at opnaa det uopnaaelige vilde indenfor de enkelte Fag føre til en Forceren af Arbejdet, som vilde medføre snarere en Overbeholdelse af Eleverne end en Vættelse af Arbejdet i Sammenligning med de bestaaende Retninger.

Men bortset fra foranstaaende Bemærkninger til Enkeltheder i Forslaget anser Fakultetet det som sin Pligt at udtale en Betænkelighed af langt alvorligere Art. Vi tænke her paa de teologiske Studenteres Liv, for hvem Studium af den hellige Skrift i Grundsprøgene maa betragtes som uundværligt, naar deres teologiske Universitetsdannelse skal være forsvarlig. Men Gennemførelsen heraf vil i overordentlig Grad vanskeliggøres ved den ny sproglig-historiske Afdeling. Ved Oprettelsen af denne tredje Retning maa man have den Mulighed for Dje, at det i Tidens Løb vil føre til en fuldkommen Ophævelse af Undervisningen i Græst i de lærde Skoler. I dette Tilfælde vil den teologiske Undervisning komme i den vanskeligste Stilling. Dels ville mange Studenter affrættedes fra at studere Teologi ved Kravet om at skulle lære et tilmed vanskeligt Oldtidsprog, hvortil de intet Kendskab have faaet i Skolen, dels vil en Tillægseksamen i Græst i følelig Grad forlænge (og fordyre) Studiet samtidig med, at det sproglige Fundament for den nytestamentlige Fortolkning og dermed for hele Studiet vil blive svagere. Men selv om den græske Afdeling, forhaabentlig, formaar at holde sig, ville de paaapegede Hindringer for det teologiske Studiums Vedkommende ikke være bortryddede. Medens den bestaaende sproglig-historiske Afdeling giver Afgang til fire Fakulteter, og altsaa Valget mellem disse kan opsættes til efter Afgangseksamen, vil ved den foreslaaede Ordning et af to blive Tilfældet. Enten maa Valget af det teologiske Studium foretages allerede i c. 14 Aars Alderen, d. e. paa et Tidspunkt, hvor egentlig Klarhed over, om man kan anlægge sin Uddannelse med dette specielle Maal for Dje, næppe i Almindelighed kan ventes; eller hvis Eleverne i denne Alder endnu overhovedet ere uklare over, hvilket deres Studium vil blive, vil sikkerlig et betydeligt Antal uden egentlig Valg foretrække den ny Retning, og de ville derved, hvis de senere bestemte sig for Teologien, blive stillede overfor Nødvendigheden af en Tillægseksamen i Græst, d. e. over for de samme Vanskeligheder som ovenfor paaapeget. Fakultetet tør ikke fortie, at under saadanne Forhold den Mulighed kan befrygtes, at Universitetet ikke faar tilstrækkelig Tilgang af teologiske studerende til at kunne forsyne Folketirken med fuldt uddannede Præster.

P. F. B.

S. C. Jacobsen.

Til Konstitutorium.